

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γράφει η Σοφία Ράλλη - Καθαρείου

Τελειοποίηση τεχνοκρατικών μέσων
και σύγχυση σκοπών είναι τα χαρακτηριστικά των καιρών μας
Α. EINSTEIN

Πανεπιστημιακοί Δάσκαλοι μιλούν συχνά για τον ρόλο τους σαν καλλιεργητές ήθους και μορφώσεως στα χωράφια της παιδείας, ενάντια στη φθοροποιό λαίλαπα του υλισμού που επιβάλλει ριζικές αλλαγές στο ήθος και τις αξίες της ζωής μας.

Αναφύονται συγκρούσεις ως προς το πώς διαχειρίζονται οι ιθύνοντες την πολιτική της παιδείας, δηλαδή αν και κατά πόσον δεχόμαστε άνευ διαμαρτυρίας - την στεγνή τάση της τεχνογνωσίας, σε βάρος των φιλοσοφικών και μεταφυσικών μελετών.

Δυστυχώς είναι εμφανές ότι στις ημέρες μας αδιαφορούμε για τις επιπτώσεις που προξενεί η έλλειψη ισορροπίας στη μάθηση, πράγμα το οποίο υποσκάπτει το βάθρο της σημερινής παιδείας. Δεν είναι πλέον κρυφό ότι η έλλειψη ισορροπίας στη μάθηση είναι γεγονός. Επαυξάνεται η προσφορά θετικών επιστημών και τεχνολογίας ενώ παραγκωνίζεται η διδασκαλία της φιλοσοφίας, της μεταφυσικής, των τεχνών και της ιστορίας που εμπειριέχουν τον πλούτο των σχετικών ναξιόνγια την δυνατότητα καλλιέργειας του ανθρώπου.

Για την αναστροφή προγραμμάτων και στρατηγικής που αφορούν την ανώτατη παιδεία υπάρχουν πολλές δικαιολογίες. Σύμφωνα με την μεταμοντέρνα αντίληψη «δεν αξίζει να χρηματοδοτηθούν προγράμματα παρωχημένων σπουδών», όπως χαρακτηρίζεται από μερικούς θιασώτες η συστηματική μελέτη της ιστορίας, των γραμμάτων, της φιλοσοφίας, της γλωσσολογίας και της διδασκαλίας ξένων γλωσσών. Σήμερα βασιλεύει το δόγμα ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν εργαστήρια πρακτικής τεχνογνωσίας, επειδή η τεχνογνωσία εμπιριέχει στοιχεία που θεωρούνται απαραίτητα εφόδια για πετυχημένες καριέρες που θα βγάζουν χρήματα. Κατά συνέπεια, η υπόσχεση χρημάτων είναι το δέλεαρ που θα εξασφαλίσει την ευδαιμονία για φοιτητές και διδάσκοντες.

Όμως είναι φαινότερο του ήλιου ότι το χρήμα δεν εξασφαλίζει την

ευδαιμονία των ανθρώπων. Η άγνοια της ιστορίας και η υποβάθμιση των κλασικών μελετών σε αναχρονιστική υπόθεση παρωχημένων επιδιώξεων είναι η αιτία ανατροπής της βούλησης για συστηματική καλλιέργεια του πολιτισμού.

Πως μπορούμε να καλλιεργήσουμε τον άνθρωπο ώστε να πάψει να είναι ατομιστής; Πως μπορεί ο άνθρωπος να γίνει χρήσιμος για την κοινωνία της οποίας είναι μέλος;

Ο πολιτισμός και η καλλιέργεια στον άνθρωπο εκδηλώνεται με πράξεις αγάπης και βοήθειας για να καλυφθούν οι ανάγκες των συνανθρώπων μας. Όταν υπάρχει αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και ενδιαφέρον για τους συνανθρώπους

μας ανοίγει συνάμα και η ευκαιρία για βελτίωση της ζωής και ανάπτυξης του ατόμου και της κοινωνίας. Όταν πραγματοποιείται η βούληση για αλληλοβοήθεια, κυρίως με την βοήθεια θεσμών και νόμων, ευδοκίμούν οι κοινωνίες και διασφαλίζεται η ειρήνη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλοί είναι οι φιλάνθρωποι.

Στη δική μας Ομογένεια έχουμε παραδείγματα φιλανθρωπίας και αλληλεγγύης στα οποία αναφερόμαστε συχνά με υπερηφάνεια και αγάπη.

Φιλάνθρωποι προσφέρουν χρόνο και χρήμα, αλλά και αγάπη, μία κοινωνική προσφορά που πρέπει να αναγνωρίζεται.

Υπερηφάνεια και φιλότιμο είναι κάτι που διακρίνει τον Έλληνα, γι' αυτό οι προπάτορές μας από αρχαιοτάτων χρόνων έκριναν την φιλανθρωπία σαν ανώτατο αγαθό.

Άλλωστε, η Χριστιανική μας Εκκλησία κληροδότησε στην ανθρωπότητα την μεγίστη εντολή και νουθεσία, «αγαπάτε αλλήλους»!

Υπόδειγμα αρετής και ηθικής για όλους μας είναι ο Αρχιμανδρίτης Πανοσιολογιότατος Πατήρ Νεκτάριος που ιερουργεί για πολλά χρόνια και συγχρόνως, κάθε μέρα, οργανώνει συσσίτια στην εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στο Newtown, για όσους αδυνατούν να αγοράσουν ένα πιάτο φαγητό.

Δεν υπάρχουν κενά και απουσίες από το καθήκον για τον Πατέρα Νεκτάριο, υπάρχει η άσκηση της φιλανθρωπίας και η φιλανθρωπία είναι σκληρή εργασία, κάθε μέρα πρέπει να ευεργετηθούν εκατό πενήντα άνθρωποι, αλλά και περισσότεροι.

Δεν ρωτάει ο Πατήρ Νεκτάριος ποιος είναι αυτός ή αυτή που δέχεται με συγκινητική ταπεινοφροσύνη και ευγνωμοσύνη

την τροφή, την στήριξη και τον καλό λόγο. Δεν ενδιαφέρεται ο Πατήρ Νεκτάριος να μάθει αν ο ευεργετούμενος είναι Ελληνικής καταγωγής ή όχι. Δεν ασχολείται με την προέλευση του κάθε ατόμου, με το πώς κατέληξε ο άνθρωπος να ζητάει βοήθεια για να ζήσει. Δεν γίνονται διακρίσεις σε γένος, καταγωγή ή μόρφωση. Για τον Πατέρα Νεκτάριο ο κάθε άνδρας και η κάθε γυναίκα ή παιδί είναι άνθρωπος κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού μας, είναι άνθρωπος, και όπως λένε οι γραφές, «δεν υπάρχει πλούσιος, δεν υπάρχει φτωχός, δεν υπάρχει άνδρας ούτε γυναίκα. Όλοι είναι ίσοι κάτω από την προστασία του Θεού!»

Τα άτομα που δουλεύουν συνεχώς «στην κουζίνα της αγάπης» είναι πολλά. Πρόκειται για εκλεκτές γυναίκες που εργάζονται σκληρά κάτω από το συντονισμό και την βοήθεια των κυριών Δήμητρας Μιχοπούλου και Ειρήνης Σάββα. Δυστυχώς δεν γνωρίζω τα ονόματα όλων των γυναικών και δεν θέλω να μου ξεφύγει ή να ξεχάσω να αναφέρω κάποιες κυρίες, αλλά συχαίρω κάθε Γυναίκα που εργάζεται στην εκκλησία Αγίου Κωνσταντίνου και Αγίας Ελένης κάτω από την υπόδειξη του σεβαστού μας Πανοσιολογιότατου Πατρός Νεκταρίου.

Ο Φιλάνθρωπος Πατήρ Νεκτάριος εμπνέει και προτρέπει κάθε άνθρωπο -πλούσιο ή φτωχό,- πεπαιδευμένο ή όχι, να αναλάβει το ιερό καθήκον να σταθεί δίπλα στους συνανθρώπους μας που οι συνθήκες οδήγησαν στην φτώχεια και στο περιθώριο της ζωής.

Η προσφορά είναι τεράστια και η ανταμοιβή είναι η γνώση ότι επιτελείται η πραγμάτωση ενός θείου έργου σύμφωνα με την ουσία της Χριστιανικής Ηθικής, αλλά και του ειδικού γνωρίσματος του Ελληνικού Πολιτισμού που απαιτεί από τον άνθρωπο να κάνει το καλό, να μαθαίνει και να καλλιεργείται έχοντας συναίσθηση της καταγωγής και αγωγής μας.

Σοφία Ράλλη-Καθαρείου

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ Η στήλη απουσιάζει λόγω τεχνικού προβλήματος

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

